

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

06 decembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

președinte – Ursache Petru,

judecătorii – Timofti Vladimir, Alerguș Constantin,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului în anulare declarat de către condamnatul Potîngă Roman, prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 mai 2017,

C O N S T A T Ă :

1. Prin încheierea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 22 decembrie 2016, a fost respins integral demersul Penitenciarului nr. 1 – Taraclia.

2. Pentru a hotărî astfel, prima instanță a stabilit că prin sentința Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 29 aprilie 2014, Potîngă Roman, a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 317 alin. (1) Cod penal, căruia i s-a stabilit o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani, iar conform art. 85 alin. (1) Cod penal, i s-a adăugat parțial la pedeapsa aplicată – partea neexecutată a pedepsei stabilite prin sentința Judecătoriei Hîncești din 21 noiembrie 2009, stabilindu-i-se astfel definitiv o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani și 11 luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

Prin încheierea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 30 aprilie 2014, s-a dispus ca în dispozitivul sentinței Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 29 aprilie 2014, să se includă omisiunea vădită, și anume: „Termenul executării pedepsei de către Potîngă Roman va curge din data pronunțării sentinței – 29 aprilie 2014.”

Mai mult, prima instanță a indicat că, solicitările conținute în demersul Penitenciarului nr. 1 - Taraclia nu pot fi catalogate ca niște suspiciuni sau neclarități care ar necesita de explicat, întrucât toate chestiunile cu privire la categoria pedepsei, mărimea ei și începutul calculării termenului executării pedepsei, inclusiv cu referire la pedeapsa definitivă pe care urmează să o execute condamnatul, se referă la latura penală și pot fi contestate de către persoanele interesate cu apel sau, după caz recurs, astfel ca legalitatea sentinței în această latură să poate fi verificată doar de către instanța ierarhic superioară.

Pe de altă parte, prima instanță a reținut că, la situația din 29 aprilie 2014, adică data adoptării sentinței de către Judecătoria Buiucani mun. Chișinău, instanța de judecată, la aplicarea pedepsei în cazul unui cumul de sentințe, conform art. 85 alin. (1) Cod penal, s-a condus de certificatul instituției penitenciare, potrivit căruia condamnatul Potîngă Roman a executat real 5 ani și 8 zile, iar cu includerea zilelor

privilegiate de muncă 7 ani și 19 zile, iar termenul neexecutat constituia 2 ani 11 luni și 21 zile - cu includerea zilelor privilegiate de muncă de 11 luni și 10 zile.

Conform certificatului Penitenciarului nr. 3 - Leova din 24 octombrie 2016, eliberat sub numărul 2/657, prima instanță a constatat faptul că, condamnatul Potîngă Roman, condamnat la data de 27 noiembrie 2009 de către Judecătoria Hîncești în baza art. 188 alin. (2) lit. b), d), f); art. 192¹ alin. (2) lit. b), c) și art. 84 alin. (1) Cod penal - la 8 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis, începutul termenului - 21.04.2009 și sfârșitul termenului - 20.04.2017, cu includerea a 741 zile privilegiate de muncă la 10 aprilie 2015, la data de 29 aprilie 2014, a executat real 05 ani și 08 zile, iar cu includerea zilelor privilegiate de muncă 7 ani și 19 zile, iar termenul neexecutat constituia 2 ani 11 luni și 21 zile - cu includerea zilelor privilegiate de muncă de 11 luni și 10 zile.

Astfel, prima instanță a indicat că din conținutul sentinței Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 29 aprilie 2014, rezultă că condamnatului Potîngă Roman i s-a stabilit o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani, iar conform art. 85 alin. (1) din Codul penal, i s-a adăugat parțial la pedeapsa aplicată (adică de 3 ani) - partea neexecutată a pedepsei stabilite prin sentința Judecătoriei Hîncești din 21 noiembrie 2009 (care constituia 2 ani 11 luni și 21 zile), ca prin urmare să i se stabilească definitiv o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani și 11 luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

Astfel, termenul de 3 ani plus perioada rămasă de 2 ani 11 luni și 21 zile (care include și zilele privilegiate de muncă de 11 luni și 10 zile) se face să fie egal cu 5 ani 11 luni și 21 zile, pe când pedeapsa definitivă stabilită lui Potîngă Roman prin sentința Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 29 aprilie 2014 constituie doar 5 ani și 11 luni și, deci, a constatat că instanța de judecată a adăugat parțial la pedeapsa aplicată prin noua sentință partea neexecutată a pedepsei stabilite de sentința anterioară, de altfel, termenul integral ar fi fost 5 ani 11 luni și 21 zile.

Corespunzător, prima instanță nu a identificat careva suspiciuni sau neclarități care ar putea să apară la punerea în executare a pedepsei stabilite lui Potîngă Roman prin sentința Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 29 aprilie 2014.

Mai mult, prima instanță a indicat că motiv pentru care s-a impus respingerea demersului Penitenciarului nr. 1 – Taraclia a constituit și faptul că, prin încheierea Judecătoriei Taraclia din 10 septembrie 2015, s-a dispus deja respingerea unui demers similar cu privire la concretizarea termenului definitiv privind executarea pedepsei sub formă de închisoare de către condamnatul Potîngă Roman, cu luarea în considerație a compensării privilegiate a zilelor de muncă.

Astfel, prima instanță a accentuat că, de drept, art. 85 Cod penal nu prevede că la adoptarea sentinței de condamnare, instanța de judecată să aibă obligația de a include și calculul zilelor conform compensării privilegiate a zilelor de muncă, întrucât potrivit pct. 9 din Instrucțiunea aprobată prin ordinul Ministrului Justiției nr. 298 din 08.08.2007, compensarea privilegiată a zilelor de muncă poate avea loc doar la executarea pedepsei și numai la executarea efectivă a întregii pedepsei.

Urmare, prima instanță a conchis că, compensarea privilegiată a zilelor de muncă condamnatului Potîngă Roman, în perioada executării pedepsei în temeiul sentinței Judecătoriei Hîncești din 21 noiembrie 2009, nu poate fi aplicată lui Potîngă Roman la pedeapsa aplicată prin sentința Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 29 aprilie 2014.

Așadar, prima instanță analizând detaliat hotărârile de condamnare în raport cu prevederile legale evidențiate mai sus, a concluzionat că, calculul zilelor conform compensării privilegiate a zilelor de muncă, anume la care se referă Penitenciarul nr. 1 - Taraclia și condamnatul Potîngă Roman, au fost luate în considerație și, respectiv, au fost adăugate parțial la pedeapsa aplicată și definitiv stabilită prin sentința Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 29 aprilie 2014.

3. Încheierea a fost atacată cu recurs de către condamnatul Potîngă Roman, prin care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie admis demersul.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 mai 2017, a fost respins ca depus peste termen recursul condamnatului Potîngă Roman cu menținerea încheierii.

5. Pentru a decide astfel, instanța de recurs a constatat că încheierea a fost pronunțată la data de 22 decembrie 2016 iar conform ștampilei de intrare a Curții de Apel, recursul a fost înaintat la data de 03.02.2017 cu încălcarea termenului de prescripție fără a invoca careva temeuri de omitere a termenului de atac.

Mai mult, instanța de recurs a conchis că, potrivit procesului verbal al ședinței de judecată din 06.12.2016, pronunțarea încheierii a fost amânată pentru data de 22.12.2016 în prezența condamnatului(f.d. 164 – 165 v.II), fapt prin care instanța de recurs a prezumat că condamnatul a cunoscut despre data pronunțării încheierii contestate, mai mult, instanța de recurs a indicat și la faptul că copia încheierii a fost expediată(f.d. 175 -176 v.II) în adresa Penitenciarului nr. 1 Taraclia și în adresa de domiciliu a condamnatului.

6. Decizia instanței de recurs este atacată la 26 iunie 2017, cu recurs în anulare de către condamnatul Potîngă Roman, fără a invoca nici un temei prevăzut de art. 453 Cod de procedură penală, solicită să-i fie calculate zilele privilegiate și să fie adăugate la termenul stabilit prin sentința Judecătoriei Hîncești din 27.11.2009, astfel fiind calculat un nou termen de 3 ani 11 luni și 12 zile, începând cu data de 29 aprilie 2014, potrivit calcului matematic, indicând că nu a fost citat și nici prezent la 22.12.2016.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului în anulare declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 452 alin. (1) Cod de procedură penală, Procurorul General și adjuncții lui, persoanele menționate în art. 401 alin. (1) pct. 2) și 3), și în numele acestora, apărătorul sau reprezentantul lor legal, pot declara la

Curtea Supremă de Justiție recurs în anulare împotriva hotărârilor judecătorești după epuizarea căilor ordinare de atac.

În corespundere cu prevederile art. 455 alin. (2) pct. 7) Cod de procedură penală, cererea de recurs în anulare trebuie să cuprindă motivele recursului în anulare cu menționarea cazurilor prevăzute în art. 453 și cu argumentarea ilegalității hotărârii atacate.

Prin trimitere la dispoziția art. 453 alin. (1) Cod de procedură penală, se menționează că hotărârile irevocabile pot fi atacate cu recurs în anulare în scopul reparării erorilor de drept comise doar la judecarea cauzei, în cazul în care un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente a afectat hotărârea atacată, inclusiv când Curtea Europeană a Drepturilor Omului informează Guvernul Republicii Moldova despre depunerea cererii.

Prin urmare, instanța de recurs remarcă faptul că, dreptul de a declara recurs în anulare, poate fi exercitat numai în privința hotărârilor judecătorești prin care a fost judecată cauza penală în fond, adică hotărârile irevocabile de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal, după epuizarea căilor ordinare de atac, reglementate de Capitolul IV, Secțiunea I și Secțiunea II ale Codului de procedură penală – adică calea apelului și recursului ordinar.

Analizând dispozițiile legale expuse mai sus în raport cu speța dată, rezultă că decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 mai 2017, adoptată asupra chestiunilor prevăzute de art. 469 alin. (1) pct. 17 Cod de procedură penală, nu cade sub incidența categoriilor de hotărâri irevocabile prevăzute la alin. (1) art. 452 Cod de procedură penală, ce pot fi contestate cu recurs în anulare la Curtea Supremă de Justiție, iar recursul în anulare declarat împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 mai 2017, este inadmisibil, deoarece o asemenea hotărâre nu este susceptibilă de a fi atacată cu recurs în anulare.

În consecință, având ca reper prevederile art. 455 alin. (2) pct. 7), art. 453 Cod de procedură penală, instanța decide inadmisibilitatea recursului înaintat, din motiv că nu îndeplinește cerințele de conținut.

8. Conducându-se de prevederile art. 432 alin. (2) pct. 1), art. 456 alin. (1) Cod de procedură penală, Colegiul penal

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului în anulare declarat de către condamnatul Potîngă Roman, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 mai 2017, din motiv că nu îndeplinește cerințele de conținut.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată integral la **06 decembrie 2017**.

Președinte

Ursache Petru

Judecători

Timofti Vladimir

Alerguș Constantin